

תת"ע 1661/02/23 - מדינת ישראל נגד שלומי אינהורן

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תתע"א 1661-02-23 מדינת ישראל נ' אינהורן
תיק חיצוני: 10251947353

לפני כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין
מאשימה מדינת ישראל
נגד שלומי אינהורן
נאשם

גזר דין

1. ביום 11.01.24 הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירה של **נהיגה ברכב כשמעולם לא היה מורשה לנהוג**, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"), בכך שביום 28.01.23 בסמוך לשעה 17:30 נהג הנאשם ברכב פרטי בכביש 85 ללא רישיון נהיגה.

טיעוני הצדדים

2. **ב"כ המאשימה** הפנה לחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, אישר שהנאשם הסיר מחדל ועתר להטלת פסילה שלא תפחת מ-4 חודשים, פסילה מותנית של 3 חודשים למשך שנתיים וקנס 1500 ₪.

3. **ב"כ הנאשם** טען כי המדובר בנאשם שלזכותו עומדת תרומתו המרובה לחברה ולמדינה- שירת כלוחם, משרת במילואים, משמש מאבטח במשרדים ממשלתיים, מתנדב במד"א ובהליך התגייסות למשטרה. בנוסף, הוא טען לאחריות המוטלת על כתפיו לטיפול באמו החולה. ועוד, המדובר במעידה חד פעמית. הנאשם הסיר מחדל. כל כן, עתר לחרוג מפסילת המינימום. הוא הציג תעודת שחרור מהצבא, רישיון כלי ירי, תעודת אחראי על אבטחה בכרמלית, תעודת מתנדב במד"א, רישיון לנזק ארגוני ורישיון לנשק פרטי, רישיון נהיגה ותעודת לוחם. כן, הציג אישור לימודים לקרימינולוגיה. הוא הגיש סיכום אשפוז (נ/1).

4. לבסוף, **הנאשם** ביקש סליחה. הוא טען כי המדובר בטעות רגעית בעקבות תחושת בושה. היות הליך זה מעכב את תחילת הליך הגיוס במשטרה. מצבה הבריאותי של אמו, שעברה 2 ניתוחים מורכבים לפני 3 חודשים, אינה מתניידת וגרה בגליל והוא נדרש להסיעה לבית חולים כרמל.

קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 1

5. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. אין צורך להכביר במילים על חומרת העבירה של נהיגה של בלתי מורשה. במקרה דנן **הערך החברתי** שנפגע טמון בדבר שלטון החוק וכיבוד החוק, וכן גלום בפוטנציאל הרב של סיכון ואף הפגיעה הממשית במשתמשי הדרך, בהולכי הרגל ובביטחון הציבור, העבירה תוארה בפסיקה כמוה כשימוש בנשק והיא נמנית ברף הגבוה של עבירות התעבורה.

7. באשר **למידת הפגיעה בערך**, לקחתי בחשבון שלא התלוו עבירות נוספות ומבלי להמעיט בחומרת המעשה לקחתי בחשבון שבפועל לא נגרם נזק לגוף או לרכוש.

8. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי הענישה כוללת פסילת מינימום של 3 חודשים (בנסיבות מיוחדות אף למטה מזה) עד פסילה ארוכה של חודשים ספורים, ללא מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל של מספר חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית, כאשר נקודת ההלימה משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ונסיבות עושה העבירה. אם קיימות עבירות נלוות, יש בכך להעצים את החומרה. אם לנאשם הרשעות דומות, יש בכך להעצים את נקודת ההלימה ברף העליון של מתחם הענישה ולעיתים אף בחריגה ממנו לחומרא. ברם יש מקרים בהם הנאשם הסיר מחדל או עבר הליך שיקומי, נסיבות שיציבו את נקודת ההלימה ברף הנמוך של המתחם או אף בחריגה ממנו לקולא.

9. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, שהובאו בפניי במסגרת כתב האישום הנאשם נהג ברכב בכביש 85, ללא עבירות נוספות.

10. במאזן השיקולים, אני מוצאת לקבוע כי מתחם העונש ההולם לאירוע בנסיבותיו, מתחיל **ממאסר על תנאי למאסר בפועל עד שנה, פסילה בפועל לתקופה שבין 6 חודשים עד 24 חודשים ורכיבי ענישה נלווים.**

גזירת העונש המתאים לנאשם

11. בגזירת עונשו של הנאשם אל לו לבית המשפט ללכת שבי אחר חומרת העבירה והענישה הנוהגת במקרים דומים, אלא חובה עליו לבדוק את נסיבות המקרה הספציפי העומד בפתחו.

12. הנאשם הסיר את המחדל והוציא רישיון נהיגה, ובכך ניתן להיווכח שאפסו הסיכויים להתרחשות עבירה דומה בעתיד. כך שלנתון זה משקל יחסי ולא מכריע, שכן אין בכך להפחית מהסיכון שהתממש בעת מעשה העבירה.

בעניין זה אביא את דברי כבוד השופט אינאס סלאמה מבית המשפט המחוזי בחיפה, בעבירת פקיעת רישיון נהיגה, בהליך עפ"ת 15343-04-23 בעניין אגבאריה נ' מ"י (פורסם בנבו, 17.07.23), כדלקמן:

" אולם, כפי שקבע בית המשפט קמא ובצדק, ריפוי הפגם אינו חזות הכל, שכן תוצאה לפיה בכל פעם שנהג אשר נהג ללא רישיון תקף וחדש רישיונו יהיה פטור מעונש של פסילה, משמעותה התעלמות ואי מתן משקל נכון לסיכון לשלום הציבור אותו גרם הנהג בנהיגתו הבלתי מורשית. קביעה כאמור אף מעבירה מסר מוטעה לציבור, לפיו נהג שפקע רישיונו ימשיך לנהוג ואם יתפס, ימהר ויחדש רישיונו ובכך ניתן יהיה לסלוח לו על ביצוע במודע של עבירת תעבורה והתעלמות מהוראות הדין. "

13. לא נעלם מעיני כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי או תעבורתי, כאשר אי טיעון קיומו של עבר פועל לטובתו.

14. כן, שקלתי את נסיבותיו האישיות משפחתיות של הנאשם, כפי שנשמעו מפיו ומפי בא כוחו בהרחבה, והטיעונים אף נתמכו בתיעוד מתאים שבחלקו צורף ובחלקו הוגש (נ/1).

15. כמו כן, שקלתי את הודאת הנאשם, נטילת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

סוף דבר

16. לאור כל האמור, בשקלול כלל השיקולים המתחייבים, גם בשים לב לעונשים אליהם עתרה המאשימה, לנסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבה הבריאותי של אמו, החלטתי לסטות ממתחם הענישה ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, במצטבר לכל פסילה אחרת. הנאשם יפקיד את רישיונו עד ליום 17.03.24 שעה 12:00. מובהר לנאשם כי החל מהמועד האמור הוא יהיה פסול מלנהוג, אך מרוץ תקופת הפסילה יתחיל רק עם הפקדת רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית משפט זה או בכל בית משפט אחר.

2. 3 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה שעליה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן הפסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, ויורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה.

3. קנס בסך 1,500 ₪ או 6 ימי מאסר תמורתו; הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ככל שקיים פיקדון במסגרת התיק, אני מורה על החזרתו לידי הנאשם וזאת בכפוף לכל דין ו/או עיקול.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

גזר דין זה ניתן בהעדר הצדדים, לבקשתם מיום 11.01.24.

ניתן היום, ו' אדר א' תשפ"ד, 15 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.